

Massemødet i »Albert Memorial Hall«. »Om hun nu blot slipper for at sættes i Fængsel og kommer tidsnok med Aftenbaaden hertil, kan hun lige tage sin Præstekjole paa og prædike i Kirken, som det er averteret!« sagde Mrs Husted Harper til os ved vor Ankomst om Lørdagen.

Og ganske rigtigt, da vi Søndag den 14. Juni mødte i den vallonske Kirke, hvor Efterkommene af de franske Huguenotter holdt deres Gudstjeneste, fandt vi Reverend Anna Shaw i sin Præstekjole holdende sin aandrige Prædiken for alle Kongressens Medlemmer fra Nord og Syd, Øst og Vest. Hun var hvid som et Lagen i Ansigtet, men trods de Sindsbevægelser hun sikkert i London havde gennemgaaet, var hun lige varm i Bønnen til den Højeste for, at Retfærdighed skulde have Fremgang paa Jorden.

Denne stemningsfulde Samlen sig i Kirken var ligesom en Indledning til Kongressen.

Mandag den 15. mødtes vi i Concertgebouw. De, der ikke havde fundet deres Papirer i deres opgivne Hoteller, maatte ind paa Kongressens Bureau og hente hver sin Convolut med Indbydelser til de mangfoldige Fester under og efter Kongressen. Derfra begav vi os ind i den mindre Sal, hvor Generalforsamlingen af Alliancens 13 Forbunds Bestyrelser skulde foregaa. Atter saa vi det Syn, vi saa godt huskede fra Kjøbenhavn, ja fra Berlin, nemlig vor internationale Bestyrelse, der sad paa Tribunen omgivende Mrs *Carrie Chapmann Catt* tilhøjre og tilvenstre, medens det lange Bord med det grønne Tæppe stod foran dem. Her saa vi Mrs *Millicent Fawcett*, Enken efter Mr Henry Fawcett, der i mange Aar fungerede som General Postmester i England, endog efter at han var bleven blind. Det var ingen Hemmelighed, at det var hans Hustru, der var Overpostmester. Og her var Dr. *Käthe Schirmacher*, den udmærkede Tolk og Secretair for Alliancen, der spiller Boldt som en Taskenspiller med de tre af Alliancen optagne Verdenssprog. Og her var Dr. jur. *Anita Augspurg*, Vicepræsident ligesaavel som Mrs *Millicent Fawcett*. Dr. Augspurg var med i den Bestyrelse, der dannede selve Alliancen i Washington 1902. Dengang var Susan B. Anthony Præsident, Anita Augspurg Vicepræsident og Carrie Chapmann Catt Secretair. Nu sidder Dr. Augspurg ved sit beskedne Hjørne og smiler ved Tanken om, at hun var med til at lægge Grundstenen til Bygningen, dengang vi andre intet drømte om, og hun smiler baade ved at se Væksten i Højden og Udbredelsen i Vidden af dette Frøkorn, der blev grundlagt i Washington 1902. Og der er *Martina Kramers*, vor dygtige Udgiver af Bladet »Jus Suffragii« og tillige Protokolfører for Alliancen, hvis Arbejde synes at være

smeltet ind, sammenlignet med hvad det var i Kjøbenhavn. Og her er Mrs *Foster Avery*, Secretair for Alliancen. Tillige Mrs *Stanton Coit* fra England, den yndige Miss Cunliffes Efterfølger som Kasserer. Thi Døden har grebet ind i vor Bestyrelse og i vor Medlemskreds. Mrs Fred. Richardson var Repræsentant for den fraværende Miss Cunliffe under Kongressen i Kjøbenhavn. Vi kender kun hendes Skrift, ikke hende selv. Og Mrs *Peechey Phipson* fra Indien er død, hun, som sammen med sin Mand overværede vor Kongress. Vi ser altsaa i vor internationale Bestyrelse to Damer fra Forenede Stater, to fra England, to fra Tyskland, og een fra Holland. Og saaledes vil det blive ved, thi ved et Dødsfald skal Forbundet i vedkommende Land vælge en Efterfølger.

Kongressens Secretair opraaber Navnene og de Delegerede svarer. Og Kongressens Secretair opraaber Navnene paa »Fraternal Delegates« deriblandt Udsendinge fra 10 Nationalraad ogsaa fra et ægte Kvindestemmerets Forbund, endnu ikke optaget i Alliancen, hvis Navn for mig tydeligst tilkendegives ved dens Stifters, Fru cand. mag. *Elna Munch's*. Men fremfor alt maa vi være opmærksomme paa et nyt Phænomen: Denne Gang har Regeringerne kendt os værdige til at sende os en Repræsentant. Kongeriget Norge har sendt Frøken *Gina Krog*. Tillige har Australiens Staters Fællesregering sendt os en Repræsentant, vor gode Ven fra flere Møder Mrs *Dobson* fra Tasmanien. Begges Rejse er betalt af deres respektive Regeringer. Mrs *Romania Penrose* fra Utah var ogsaa Udsending fra Regeringen der, men uden Vederlag fra denne.

Disse tre Regerings-Udsendinge indtog Førsterangs Pladser ved alle Møder, som ogsaa ved Festerne.

Hvert Land fik sit eget Bord kendetegnet ved sit Flag med Plads for 6 Delegerede. Da Hovedsproget var engelsk, fik de engelsktalende Nationer Pladserne bagved, hvorimod de Nationer, der ikke heller talte hverken Tysk eller Fransk — i hvilke Sprog Tolken, Dr. *Schirmacher*, gav en sammentrængt Fremstilling — altsaa Alliancens Stedbørn fik de allerførreste Pladser, lige efter Pressens Borde. Pager blev valgte som Seddelbærere fra et Land til et andet, ogsaa fra Landene til Præsidenten. En Komité blev dannet, den, der skulde undersøge, om Bulgarien kunde optages i Alliancen, da dens Organisation syntes mangelfuld. Dagen efter kom Bulgariens Repræsentant, der ryddede alle Hindringer af Vejen, saaledes at de tre Ansøgere: Schweiz, Natal i Forening med Kapkolonien og Bulgarien kunde optages og forøgede saaledes vore »Auxiliaires«, som man flot kalder dem, fra Tallet tretten til seksten.

Hermed sluttede Mandagens forberedende Møde.

#### Modtagelsesfesten.

Kl. 11½ samledes man i den store Sal i Concertgebouw, som rummer et Par Tusinde Tilhørere og som var fyldt til sidste Plads. Her blev Aabningsfesten for Alliancen holdt. Et Chor af Kvinder og Børn ialt 380 sang Velkomstsangen til os. Derpaa fremtraadte Dr. *Alotta Jacobs*, Hollands Kvindestemmeretsforbunds Præsident og holdt den indledende Tale. Hun glædede sig ligesaavel som Holland over at se saa mange udmærkede Kvinder fra mange Lande, alle arbejdende for den samme gode Sag. Særlig hilste hun Norge og Danmark Velkommen, der havde vundet saa meget siden sidste Møde i Kjøbenhavn. Talen holdtes frit og blev modtagen med stor Applaus.

Choret faldt nu ind med nydelige Børnesange, komponerede og ledede af Mlle *Catharine van Rennes*. Efter disse 5 à 6 smukke, firstemmige Compositioner kom Festens store »Clou«, Præsidentens Tale, som vi senere skal gengive.

Herefter fulgte Cantaten »Old Holland's New Time«, komponeret af *Catharine van Rennes* til et Digt i Anledning af Kongressen. »Holland har altid været et frisindet Land, Holland har altid staaet for Ret og Retfærdighed, Holland vil udstrække Ret og Retfærdighed ogsaa til Kvinderne! Og Fuglene synger i Luften, at som Morgenrøden stiger paa Himlen, saaledes vil Lysen skinne over os og bringe os Frihed; og Havet svulmer og siger, at vi skal staa fast i vore Fordringer om Ret, og Drengkoret synger, at den nye Generations Mænd skal ikke lægge deres Kvinder i Baand. Det hele ender med en Apotheose for Dronning *Wilhelma van Nassauwe*, hvis Kvindehaand vil vide at rede Retfærdigheden ud af alle Baand.«

Naturligvis endte denne Cantate med stor Jubel, og vi var alle henrykte over Digter og Componist samt over det Folk, hvor saadant kunde gro.

Samme Dags Aften gav det hollandske Forbund en stor Fest for os. Her blev en Komedie opført, i hvilken Kvinderne kommer til Zeus og klager over de store Byrder de maa bære og den liden Ret de faar. Zeus beder dem hente baade deres »Byrder« og deres »Ret«. Han vil lægge dem paa Vægtsskaalen. Der er intet Forhold mellem den enorme Pakke Byrder og det lille Bundt Ret, som vipper højt op i Luften. Kvinderne vil kun have Retten større. Byrderne tager de helst, som de er.